

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Tiltræden af Folkenes Forbund.

(Forslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 431).

Sagen sættes under Forhandling.

Kragh: Hver Gang en stor Krig har hjemsøgt Europa, har de krigsførende Parter ved dens Afslutning udtalt, at her-efter skulde den evige Fred mellem dem indtræde, og Gang paa Gang har man ogsaa set Bestræbelser for at knæsette et Statsforhold i Verden, som gjorde fredelig Afgørelse af Stridigheder, som kunde opstaa, sandsynlig. I hvert Tilfælde har man Gang paa Gang givet Fredsønsket som Grundlag for Foranstaltninger Staterne imellem, som man efter store Kriges Afslutning gennemførte. Saaledes var Forholdet i sin Tid efter Napoleonskrigene for den hellige Alliances Vedkommende, og saaledes har ogsaa efter Kri- gen i 1870 den Statsgruppering i Europa, som havde til Hensigt Bevarelsen af den europæiske Ligevægt, angivet, at dens Formaal var: at sikre Freden i Verden. For saa vidt er altsaa de Bestræbelser, vi staar overfor nu ved Dannelsen af Folke- nes Forbund i Henhold til Versailles- traktaten, ikke noget nyt. Men erkendes maa det, at Maalet denne Gang sættes højere end nogen Sinde tidligere, og at ogsaa de Midler, der søges bragt til An- vendelse for Sikring af Freden, Voldgift i Stedet for krigerske Afgørelser, i højere Grad staar i Pagt med de Ønsker, som, forhaabentlig i alt Fald, hele den brede Befolkning indenfor de civiliserede Stater Verden over nærer, end Tilfældet tidligere har været. Forhaabentlig gøres der da ved Dannelsen af Folkenes Forbund og ved Staternes Tilslutning dertil et stort og betydningsfuldt Skridt frem mod den Tid, da Næveretten afløses af et Retsbe- greb, praktiseret Staterne imellem, af i hvert Tilfælde en noget lignende Karakter som det, der forlængst er praktiseret En- kelpersonerne imellem indenfor de enkelte Statsamfund.

Det ophøjede Formaal, som Folkefor- bundstraktaten opstiller, er jo angivet i de indledende Ord, hvori der siges, at For- maalet er at „betrygge Folkenes Fred og Sikkerhed derved, at Staterne paatager sig Forpligtelser til ikke at gribe til

Krig, ved at forpligte sig til at ved- ligeholde en aaben og ærlig Forbin- delse mellem Folkene, bygget paa Ret- færdighed og Hæderlighed, ved at iagttage Folkerettens Regler strengt og fremtidig anerkende dem som den virkelige Rettesnor for Regeringernes Handlinger og ved Hæv- delse af Retfærdighed og samvittighedsfuld Respekt for alle indgaaede Overenskom- sters bindende Kraft i den gensidige For- bindelse mellem ordnede Folkeslag“. Man skulde jo tro, at det maatte være den første Betingelse for en virkelig Gennem- førelse af de her udtalte Tanker i den Aand, hvori de er tænkte, at man i For- bundspagten fastsatte Bestemmelser, som gjorde Krig mellem Forbundsstaterne umu- lig, at man i en saadan Pagt fastsatte Bestemmelser, som gennemførte en Lige- stilling mellem Staterne med Hensyn til Ledelsen af dette Forbund uden Hensyn til den materielle Magt, hver enkelt Stat raadede over, og at man gennemførte en obligatorisk Voldgift Staterne imellem i det fulde Omfang. Dette er imidlertid desværre ingenlunde Tilfældet, og derfor maa man efter mit Skøn og ogsaa efter det Partis Skøn, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, se paa Forbundspagten som det første, ufuldkomne Skridt hen- imod det Maal, som Pagten sætter sig, og de Bestemmelser, som den indeholder, gør det at tiltræde Forbundet til en Sag, som for en lille Nation kræver indgaaende Overvejelse. Imidlertid mener vi paa den anden Side, alt vel overvejet, at heller ikke den danske Nation bør holde sig udenfor det Arbejde, som indenfor Folke- forbundets Ramme forhaabentlig i den kommende Tid vil blive udfoldet til Fremme af det Maal, Forbundet har sat sig: øget Fred og øget Sikkerhed for smaa og store i Folkenes Samfund.

Som jeg nævnte, er i Starten lige Ret mellem smaa og store Nationer indenfor Forbundets Ledelse ikke knæsat ved de Bestemmelser, som her er gennemførte. Forbundets Ledelse bestaar af en Delege- retforsamling og et Raad samt et fast Sø- kretariat, og medens i Delegeretforsamlin- gen samtlige Stater, der indtræder i For- bundet, er repræsenterede for saa vidt lige- ligt, som hver Stat kun har en Stemme ved Afgørelser i Delegeretforsamlingen, selv om den har flere Repræsentanter — enhver Stat kan have indtil tre —, er dog For- holdet ikke dette, at Delegeretforsamlin- gen, selv om den er nævnt først i For- bundspagten, kan siges at være den egent- lige eksekutive Myndighed indenfor For-